

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

LEDEN 2013

č. 1

NOVÝ ROK – NOVÁ ŠANCE

Tak máme po Vánocích a začal zase další rok. Můžeme říci, že se jedná o normální běh času. Přesto je to pro někoho překvapující, někdo již s tímto rokem nepočítal. „Vždyť přece měl být konec světa, všechno mělo být jinak.“ Je to snad zklamání? Počítali jste, že již budeme „jinde“? Nebo že snad tento svět bude zcela jiný? Anebo spadl kámen ze srdce a jste šťastní ve svém světě, známém životě a známých zaběhnutých vztazích? A velká část lidí se při všech těchto myšlenkách a úvahách možná jen pousmála. Vždyť takových očekávání konce světa již bylo a ještě bude.

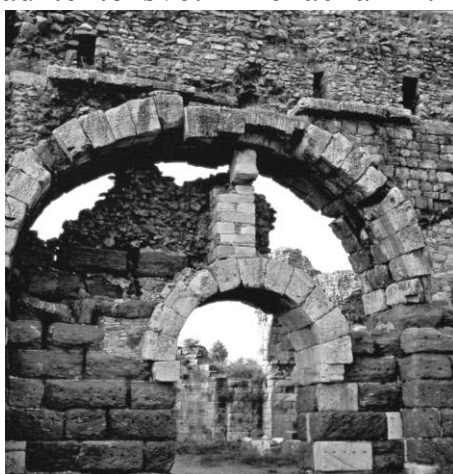
No, asi si znovu musíme připomenout, že o tom dni a o té hodině neví nikdo z nás. A to, že konec světa nenastal podle posledních lidských předpovědí, ještě neznamená, že to jednou neprijde. Možná brzy, možná za dlouhý čas. Co to

pro nás znamená? Bojíme se? Těšíme se? Nebo na to radši nechceme myslet?

Připomeňme si zde Ježíšovo podobnění o fíkovníku: „Kdosi měl na své vinici zasazený fíkovník a přišel hledat na něm ovoce, ale nic nenalezl. Řekl proto vinaři: ‘Hled’, už tři léta přicházím hledat ovoce na tomto fíkovníku, a nic nenacházím. Vysekni ho! Nač ještě vyžívá půdu?’ On mu však odpověděl: ‘Pane, nech ho tu ještě tento rok. Okopám ho a pohnojím, snad příště ponese ovoce. Jestliže ne, dáš ho pak vyseknout.’“ (Lk 13, 6-9)

Zadívejme se tedy na tento nový rok jako na další šanci, kterou nám Bůh dává. A nevíme, jak

dlouhý ten čas máme před sebou, ať se už jedná o čas našeho osobního života nebo čas celého současného světa. Proto je potřeba svůj čas, tento Boží dar, tuto novou šanci, opravdu využít a neodkládat ta nejrůznější dobrá předsevzetí o

změně a nápravě až na někdy. Teď na mě Bůh čeká a teď očekává dobré ovoce.

A když už je řeč o tom, že Bůh mi dává další šanci. Bůh je přece také mým Učitelem. Tak co kdybych se od Něj zase něco přiučil. Není náhodou v mé blízkosti někdo, koho jsem již zavrhnul a zlomil nad ním hůl, kdo je pro mě vyřízený? A možná právě teď je ta chvíle, kdy mu mám já dát novou šanci. Kdy mám pro druhého otevřít své srdce, nabídnout pomoc, odpuštění, spolupráci.

Jaké jste si dávali předsevzetí do nového roku? Nechtělo by to něco, co opravdu stojí za to? Změnit smýšlení, obnovit vztahy, dát novou šanci – to by možná mohlo být ono. A dávno odepsaný člověk se nakonec i pro mne může stát velkým obdarováním.

Takže: Nový rok – nová šance. Pro mne i pro druhého.

O. Marián OPraem

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

My v Trojici - Úvodní pochybnosti

V jednom německém katechismu je uveden tento příklad. Učitelka dává otázku jednomu děvčátku: „Nebeský Otec je Bůh, Ježíš Kristus je Bůh, Duch svatý je Bůh. Jak to jde dohromady?“ Děvčátko se na chvíli zamyslí a pak odpovídá: „Bůh, to bude rodinné jméno.“ Třída se směje, ale zůstává zamýšlená ... Můžeme si opravdu představovat Boha jako nějakou rodinu?

Historici náboženství někdy tvrdí, že božský kult u primitivních národů vyvěrá z uctívání předků. Mytologičtí bohové prý byli v podstatě zbožštěné lidské rodiny. Bible jde opačným směrem: ne od lidí k existenci Boha, nýbrž od Boha Stvořitele k existenci lidí. Přijmeme-li symbolický termín „rodina“ pro tajemství Nejsvětější Trojice, vyplývá z toho opačný závěr: pozemské rodiny a každé lidské soužití budou polidštěným obrazem božského života v nebi.

Však nás také některé texty církevní Otců podněcují, abychom zahájili úvahu

tímto směrem. Bible říká, že „Bůh stvořil člověka ke svému obrazu a podobě“ (srv. Gn 1,26-27). Svatý Řehoř Nysský se ptá, koho je třeba chápat pod pojmem „člověk“. Většina Otců a duchovních autorů soustřeďuje při této příležitosti pozornost na jednotlivého člověka, na jeho strukturu a jeho vlastnosti. Řehoř v tomto textu naopak přijímá termín „člověk“ všeobecným způsobem jako lidské *pléróma*, celé lidstvo v jeho jednotě. Tak je náš společenský život i jeho vztahy odleskem božského života. V tomto smyslu nabývá překvapivou aktuálnost i tajemství Nejsvětější Trojice, které se mnoha křesťanům zdá příliš vzdálené praktickému životu.

Nicméně známe těžkosti, jež brání rozvíjet náboženský rozhovor tímto směrem. První a podstatná pravda všech vyvinutých náboženství je víra v jediného Boha. Právě proto různí muslimští polemikové obviňují křesťany, že přijetí pravdy víry o Nejsvětější Trojici by

znamenal upadnout do mnohobožství, popřít tradici Abraháma, jímž začínají posvátné dějiny. Naopak křesťané vyznávají, že není rozpor mezi absolutní jednotou Boha a trojicí osob. Uvědomují si však, že jde o velké tajemství, přesahující stvořenou inteligenci. Obava o jeho znesvěcení je nepodloženými spekulacemi vede mnohé k pokornému a

zbožnému mlčení, které však překračuje hranice. Vždyť vyhne-li se člověk rozjímání o jeho významu, první tajemství víry ztrácí svou aktuálnost pro každodenní život a pro hlubokou zbožnost. Tomu však odporuje zkušenost mystiků, velkých světců naší tradice.

T. Špidlík: My v Trojici

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

RAJMUND Z PEŇAFORTU

U sv. Kříže v druhé kapli vedle tzv. Růžencového oltáře, který představuje Pannu Marii předávající sv. Dominikovi růženec, je po pravé straně socha sv. Rajmunda z Peňafortu, světec dominikánského řádu.

Rajmund se narodil kolem r. 1175 na zámku Peñafortu blízko Barcelony, hlavního města Katalánska, na španělském břehu Středozemního moře. Jeho rodina byla příbuzná s králem ara-

gonským a hrabětem barcelonským. Po absolvování vynikajícího vzdělání v Barceloně a v Bologni se Rajmund z Peňafortu vrátil do Barcelony a byl vysvěcen na kněze. R. 1222 vstoupil do dominikánského řádu, který byl schválen r. 1216 a ještě v témže roce sestavil pra-

vidla pro nový řád mercedářů, podle spoluzakladatele Petra Nolaska nazývaného také nolaskové. R. 1230 povolal papež Řehoř IX. Rajmunda jako zpovědníka a poradce do Říma.

Během dalších let napsal učený muž z Katalánska mnoho důležitých spisů, které měly v tehdejší době např. pro zpovědníky. Aby urychlil obrácení Židů a Maurů ve Španělsku, založil Rajmund mnoho škol, kde se učily orientální jazyky. Do dějin dominikánského řádu vstoupil jako jeho třetí generální představený. Ve třech letech, v kterých úřad zastával, zcela přepracoval pravidla řádu. Rajmund z Peňafortu zemřel 6. ledna 1275 v Barceloně ve vysokém věku asi 100 let - datum narození nelze přesně určit. R. 1601 byl prohlášen za svatého.

Uctívání sv. Rajmunda z Peňafortu se dnes soustředilo na kapli San Rajmundo v katedrále Santa Eulalia v Barceloně; tam také stojí světcův gotický mramorový sarkofág.

*Z knihy Schaubert + Schindler:
Rok se svatými*

CHARITA

Charita Znojmo plesala

V sobotu 24. listopadu 2012 proběhl v sále hotelu Dukla 9. Charitní ples. Na návštěvníky čekal zajímavý program a opravdu bohatá tombola. Sešlo se v ní 383 cen. Plesu se také zúčastnil starosta města Znojma pan Ing. Vlastimil Garbrhel.

Charita pořádá ples již 9 let. Návštěvníci se těšili z pestrého programu. Předtančení se chopila taneční skupina Single, která předvedla standardní a latinskoamerické tance. Ocenění cenou Sponzor roku 2012 byli za podporu charitní činnosti paní MUDr. Ludmila Hlaváčová a pan Richard Bouda. Odměnou jim byla keramická soška speciálně vyrobená pro tuto příležitost Ateliérem Samuel. V tombole čekaly na návštěvníky pěkné ceny. Dále si mohli prohlédnout výstavu o pomoci na Ukrajině, kde Oblastní charita pomáhá 12 let. Pro přítomné bylo připraveno občerstvení, které probíhalo formou rautu. K tanci a poslechu zahrála skupina Habakuk.

„Výtěžek je určen na operaci páteře šestileté holčičky z Ukrajiny, která jí umožní chodit. Velký dík patří organizátorům akce, dobrovolníkům Oblastní charity Znojmo, SOU a SOŠ Přímětická, taneční skupině Single, těm kdo přispěli do tomboly a všem těm, kteří přišli a podpořili tím naši činnost“ uvedl ředitel Oblastní charity Znojmo Mgr. Evžen Adámek a dodal *„věříme, že se nám tato akce povedla a těšíme se na další její ročník“*.

Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo

Tříkrálová sbírka

Od 1. do 14. ledna 2013 se v mnoha obcích a městech na znojemském okrese koná již třináctý ročník **Tříkrálové sbírky**. Do Tříkrálové sbírky se po celém našem okrese zapojuje přes 1000 koledníků, asistentů a dobrovolníků. „Nesmírně si vážím všech, kteří se jakkoliv podílí na organizaci a realizaci této celostátní sbírky. Chci poděkovat všem dárcům, koledníkům, asistentům, znojemským skautům, studentům a všem kdo se na pořádání tříkrálové sbírky podílí. Dále děkuji všem starostům obcí a měst Znojemska, kteří se odhodlali do sbírky zapojit, i všem kněžím a duchovním, kteří se jakkoliv svojí pomocí na sbírce podílejí. Tříkrálová sbírka je nedílnou součástí vánoční tradice a poselství dobré vůle, radosti a solidarity, která umožňuje veřejnosti podílet se účinně na pomoci prostřednictvím Charity. Tato sbírka je spojená s vánoční dobou, kdyby si každý z nás měl uvědomit, že jsou mezi námi lidé, kteří potřebují naši pomoc a sami si pomoci nemohou, lidé kteří jsou vážně nemocní, osoby s tělesným a mentálním postižením, umírající, opuštěné děti aj. Proto otevřete prosím své dveře těmto koledníkům, kteří jsou vyslanci radostné Boží zvěsti, a pomozte svým štědrým darem. Pomoci můžete také prostřednictvím dárcovské SMS zprávy ve tvaru: **DMS KOLEDA** na číslo **87 777** (cena jedné DMS je 30Kč), nebo můžete přispět přímo na tříkrálový účet: **66008822/0800** (variabilní symbol: **6700**). Svůj příspěvek můžete také předat osobně v sídle Oblastní charity Znojmo na Dolní České 1 ve Znojmě. Pod-

poru této sbírky můžete také vyjádřit sledováním Tříkrálového koncertu, který se bude vysílat v přímém přenosu v neděli 6. ledna 2013 od 18:00 hodin na ČT 1.

Děkujeme Vám!

Mgr. Ludvík Mihola
koordinátor Tříkrálové sbírky

Přejeme všem dárcům, sponzorům, dobrovolníkům a všem, kteří nám jakkoliv pomáhají hodně Božího požehnání a úspěšný nový rok 2013.

zaměstnanci a klienti Oblastní charity Znojmo

DOPIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

„Pomoc mi přichází od Hospodina, On učinil nebe i zemi.“ (Žalm 121,2)

Je mnoho druhů bolestí, které lidé prožívají a se kterými se musí vyrovnat, protože nemají možnost se jim vyhnout. Na řešení tělesných bolestí bylo vyvinuto mnoho léků, které tlumí bolesti tak, že jsou snesitelné, i když se projevují různé přidružené negativní účinky. Je to veliký pokrok a je to prospěšné pro mnoho lidí.

Existují však i psychické bolesti, které lidi trápí, vyčerpávají je a ztěžují jim život. Zdrojem těchto potíží jsou lidé, kteří je druhým způsobují svým vztahem k nim a způsobem jednání, ve kterém chybí láska. Mnoha lidem, zvláště starým, nestačí, že jsou hmotně zajištěni, že mají jídlo, místo k bydlení, kde je teplo a čisto. Tito lidé touží po tom, aby k nim ostatní měli kladný vztah, aby si byli vědomi, že to, co pro ně druzí dělají, nekonají z nutnosti, ale že je to výraz a projev jejich lásky, že těm druhým na nich záleží a že nečekají ocenění každého pohybu, který udělají. Starý nebo nemocný člověk je nejen velmi citlivý, ale také

velmi vnímavý, a proto je snadné ho zranit neuváženým slovem. Starý či nemocný člověk se už neumí bránit a reagovat tak, jak toho byl schopen dřív, uvědomí si, jak mohl odpovědět a projevit se, až za chvíli, kdy přemýšlí a ve vzpomínkách se vrací k tomu, co bylo. Většinou má dost času, a proto všechno probírá stále znovu a hledá chyby na sobě i na druhých. Je to většinou spojeno s bolestí a se zklamáním a uvědomováním si skličující a bezvýchodné situace.

Všichni, kteří žijí ve společenství se starými a nemocnými lidmi, si mají být vědomi toho, že tito lidé v důsledku všeho, co prožili a co prožívají, neumí často jednat jinak, i když by chtěli, protože se projeví nějaká jejich negativní vlastnost, která je trápila celý život a které se jim nepodařilo se zbavit, i když měli dobrou vůli. Muže se u nich projevovat stárí se svými průvodními jevy, muže to být neuvědomělý strach z neisté budoucnosti, obavy z bezmoci, ze zhoršení nemoci. Vlivu, který tyto lidi ovlivňují, je mnoho. Tyto vztahy hodně zlepší, když si ti, jež jsou doma v dobré kondici, uvědomí, kolik dobra do jejich života přinesli ti,

kteří jsou na ně dnes odkázáni, za co všechno jim vděčí, kolik mají dobrých vlastností, které společný život ovlivňují. Je nutné chtít vědět to, co je pozitivní, a ocenit to, a nehledat jen to, co je negativní a co se projevuje až v této době.

Každý si musí být vědom toho, že lidský život rychle ubíhá a že se schopnosti každého člověka zhoršují a nikdo neví, v jakém stavu bude za nějakou dobu on sám a jakou pomoc bude potřebovat. Většinou se člověk setká s tím, jak sám jednal, ze strany druhých lidí, nej-

častěji těch nejbližších, od kterých to nečekal.

Když budeme mít dobrou vůli jednat se všemi lidmi správně a s láskou, budeme plnit přikázání lásky k bližnímu a víme, že je to druhé nejdůležitější přikázání, které bude rozhodující při hodnocení našeho života na věčnosti. Sílu k dokonalému plnění tohoto přikázání dostaneme v dostatečném množství vždy, když o ni budeme prosit.

o. J. Šik

Převzato ze zpravodaje Tomášek

JUBILEJNÍ ROK 2013 – Sv. Cyrila a Metoděje

Svatí Cyril a Metoděj – I.

Cyryl se narodil v Soluni úředníkovi císaře Lva roku 826/7 jako nejmladší ze sedmi dětí. V dětství se naučil slovanskému jazyku. Ve svých čtrnácti letech byl poslán na studia do

Konstantinopole a stal se tam druhem mladého císaře Michaela III. Seznámil se s různými univerzitními

předměty; dialektiku ho učil Fotios. Cyril odmítl slibné manželství, rozhodl se přijmout svěcení a stal se knihovníkem patriarchátu. Krátce na to, v touze po samotě, vstoupil do kláštera, ale brzy byl odhalen a byla mu svěřena výuka posvátných i světských věd. Tento úkol plnil tak dobře, že si vysloužil přídomek „Filozof“. Mezitím je-

ho bratr Michael, narozený roku 815, po úřední kariéře v Makedonii roku 850 opustil svět, aby začal mnišský život na hoře Olymp v Bithynii, kde přijal jméno Metoděj (mnišské jméno mělo začínat stejným písmenem jako křestní) a stal se igumenem kláštera Polychron.

Také Cyril, přitahován bratrovým příkladem, se rozhodl zanechat vyučování a vydal se na horu Olymp meditovat a modlit se. Několik let poté – kolem roku 861 – ho však císařská vláda pověřila misí mezi Chazary u Azovského moře, kteří žádali, aby k nim byl poslán učenec, jenž by uměl diskutovat s Židy a saracény. Cyril, doprovázen bratrem Metodějem, se zdržel delší dobu na Krymu, kde se naučil hebrejsky. Tady také našel tělo papeže Klementa I., který tam byl poslán do vyhnanství. Našel jeho hrob, a když se spolu s bratrem vydali na zpá-

teční cestu, odnesli si s sebou cenné relikvie. Když se vrátili do Konstantinopole, byli oba bratři posláni na Moravu císařem Michaellem III., na něhož se moravský kníže Rastislav obrátil s touto žádostí: „Náš lid se odřekl pohanství a drží se křesťanského zákona, ale nemáme takového učitele, který by nám vyložil v našem jazyku pravou křesťanskou víru.“ (Život sv. Konstantina-Cyrila, XIV) Misie měla záhy neobvyklý úspěch. Oba bratři přeložili liturgii do slovanského jazyka a získali si mezi lidem velké sympatie.

To však vzbudilo nevraživost u franckého kléru, který přišel na Moravu před nimi a toto území chápal jako součást vlastní církevní jurisdikce. Oba bratři se tedy roku 867 vydali do Říma, aby dosáhli spravedlivého řešení. Cestou se zastavili v Benátkách, kde probíhala živá diskuse se stoupenci tzv. trojjazyčníků, kteří tvrdili, že existují pouze tři jazyky, v nichž je dovoleno chválit Boha: hebrejšтина, řečtina a latina. Proti tomu se oba bratři pochopitelně ostře postavili. V Římě byli Cyril a Metoděj přijati papežem Hadriánem II., který jim vyšel vstříc ve slavnostním procesí, aby důstojně přijal relikvie svatého Klementa. Papež také pochopil velkou důležitost jejich výjimečné misie. Od poloviny prvního tisíciletí se totiž Slované ve velkém počtu usadili na územích mezi dvěma částmi římského císařství, východní a západní, mezi nimiž panovalo napětí. Hadrián II. vytušil, že slovanské

národy by mohly hrát roli prostředníka a přispět tak k zachování jednoty mezi křesťany v obou částech císařství. Neváhal proto a misii dvou bratří na Velké Moravě schválil; přijal a schválil také užití slovanského jazyka v liturgii. Slovanské knihy byly položeny na oltář baziliky Santa Maria Maggiore (Panny Marie Sněžné) a slovanská liturgie byla slavena v bazilikách svatého Petra, svatého Ondřeje a svatého Pavla.

V Římě však Cyril těžce onemocněl. Když cítil, že se blíží jeho konec, chtěl se zcela zasvětit Bohu jako mnich v jednom z řeckých klášterů ve městě (pravděpodobně poblíž Svaté Praxedy) a přijal mnišské jméno Cyril (jeho křestní jméno bylo Konstantin). Naléhavě pak prosil bratra Metoděje, který byl mezitím vysvěcen na biskupa, aby neopouštěl misii na Moravě a vrátil se k tamějšímu lidu. Obrátil se k Bohu modlitbou: „Pane, Bože můj, ... vyslyš mé modlitby a ochraň stádo, jež je ti věrné a k němuž jsi mne, neschopného a nehodného tvého služebníka, poslal... Zahlad' trojjazyčný blud, všechny v svornosti sjednoť a učíš je lidem vyvoleným, stejně smýšlejícím o pravé víře tvé a správném vyznání“ (Život sv. Konstantina-Cyrila, XVIII). Zemřel 14. února 869.

Benedikt XVI.

z knihy: Benedikt XVI., Velké postavy středověké církve (pokračování příště)

Jsme Bohem pozváni ke spolupráci. Její formy mohou být různé. Pro někoho to znamená něco tvořit, pro jiného jen být v blízkosti Kristova kříže. Obojí je stejně důležité. (o. V. Cikrle: *Stradivárky*)

ROK VÍRY

Věřím, abych pochopil

(*Moudrost ví všechno a rozumí všemu, Moudr 9,11; Získej moudrost, získej rozumnost, Přísl 4,5*)

Teze: K plnému úspěchu rozumového hledání smyslu, jak o něj usiluje filozofie, potřebuje člověk pomoc víry, což je zvláště patrné na kříži.

Bible poskytuje vklad do vědění své doby přesvědčením, že není rozpor mezi rozumovým poznáním a vírou. Izrael otevřel cestu rozumu k tajemství. K základním pravidlům, která musí rozum respektovat, počítá Izrael to, že poznání člověka je cesta, která nezná klidu; že ji člověk nesmí nastoupit s pyšnou domněnkou, že výsledky cesty poznání jsou výlučně jeho dílem; že nutným průvodcem člověka na této cestě je bázeň Boží. Rozum je v tomto pohledu oceněn, nikoliv přeceněn. Nedodržením těchto pravidel se člověk vystavuje ztroskotání, které se projevuje slovy žalmu “není Boha”.

Důležitou pro etický problém ateizmu je v návaznosti na 13. kapitulu knihy Moudrosti o poznatelnosti Tvůrce z krásy tvorů zmínka, která soudí, že neschopnost člověka uzavírat z tvorů na Tvůrce je zaviněna spíše vůlí a hříchem než rozumem.

(Získej moudrost, získej rozumnost)
Biblický člověk objevil, že si rozumí jen tehdy, když navázal vztah: k sobě, lidem,

světu a Bohu. Otevřením se tajemství, přicházejícímu ze zjevení, získal možnost ponořit rozum do prostorů nekonečna. Námahy spojené s tímto ponořením ho neodradily, protože si byl jist, že ho Bůh stvořil k pátrání a zkoumání (Kaz 1,13).

S ohledem na 1. kap Řím lze říci, že bible odsouhlasila metafyzickou způsobilost člověka, vztah křesťana k filozofii však vyžaduje důkladné rozlišení: sv. Pavel ostře rozlišuje mezi moudrostí tohoto světa a moudrostí Boží. Na ukřižovaném ztroskotává každý pokus rozumu vybudovat čistě lidskými argumenty dostatečné vysvětlení smyslu existence. Smrt na kříži provokuje filozofii, protože člověk nemůže pochopit, jak může být smrt pramenem života. Rozum nemůže tajemství kříže zbavit lásky, kříž však může dát rozumu poslední odpověď, kterou hledá a překonává každou kulturní hranici, kterou by člověk před ním chtěl vytýčit.

Shrnutí: K plnému úspěchu rozumového hledání smyslu, jak o něj usiluje filozofie, potřebuje člověk pomoc víry, což je zvláště patrné na kříži.

*Z knihy O vztahu víry a rozumu.
Průřez encyklikou *Fides et Ratio**

Svatost nespočívá ve velkém vědění, ve velkém rozjímání nebo ve velkém přemýšlení.

Velké tajemství svatosti je velmi milovat.

T. Aquinský

INFORMACE – bude vás zajímat

Tříkrálový koncert 2013 v přímém přenosu

V neděli **6. ledna 2013** od 18. 00 hodin proběhne Tříkrálový koncert v přímém přenosu České televize ČT 1 z Městského divadla Brno.

Krása harmonie

Institut pro křesťanskou kulturu Vás srdečně zve k hromničnímu setkání **Krása harmonie** v kostele sv. Alžběty Uherké Vídeňská ul. Znojmo v **neděle 3. února 2013**.

Program:

11 h – mše sv., celebruje Mons. Jindřich Bartoš, děkan znojemský

15 h – pásmo čteného i mluveného slova, biblických výjevů, zpěvu a hudby. Program nás přivede k jednomu dni Ježíšova dětství, kdy se odehrává velká událost v srdcích Matky a Dítěte zcela skryté světu. Těšíme se na rodiče s dětmi.

Hudební produkce: folková skupina Kdousovska schola

Dobrovolné vstupné bude věnováno na budování Evropského centra křesťanské kultury ve Znojmě.

Den otevřených dveří na Biskupském gymnáziu v Brně 2013

Den otevřených dveří na Biskupském gymnáziu v Brně proběhne dne **5. února 2013** od 9.30 do 17.30 hodin. Bližší informace najdou zájemci na www.bigy.cz

Stálá zpovědní služba v Brně

Na slavnostní bohoslužbě k zahájení Roku víry informoval brněnský biskup Vojtěch Cikrle o zavedení stálé zpovědní služby v brněnské diecézi.

V brněnské diecézi vzniká v Roku víry řada potřebných iniciativ, které mohou pomoci k jeho hlubšímu prožívání. Mezi ně patří i zavedení stále zpovědní služby v kostele sv. Maří Magdalény v Brně v Masarykově ulici. Od první neděle adventní (1. prosince 2012) bude v pracovní dny v době od 9.00 do 16.30 hodin možnost setkat se v nové zpovědní místnosti s knězem a přijmout svátost smíření, nebo využít nabídky k duchovnímu rozhovoru či modlitbě. V kostele zároveň probíhá výstav Nejsvětější svátosti oltářní. Jde o příležitost setkat se Pánem i jeho uzdravujícím milosrdenstvím.

Poutní zájezd do Florencie, Siena

Institut pro křesťanskou kulturu vás srdečně zve na **poutní zájezd do Florencie, Siena** ve dnech **21. - 26. března 2013**. Pouť pořádáme u příležitosti Roku víry.

Informace a přihlášky na pouť:

Institut pro křesťanskou kulturu, Křižovnická 26, 669 02 Znojmo

Tel: +42 728 272 760, e-mail: eva.balikova@seznam.cz www.institut-hradiste.cz

Cena činí: 4 670,- Kč, účinkující do 15 let 4 420,- Kč. Při nástupu v Pohořelicích a Brně příplatek 300,- Kč. (min. 10 lidí). V ceně je zahrnuta doprava zájezdovým autobusem Mercedes, 3x ubytování ve Florencii, 3x snídaně. Možnost objednat večeři za 9 €. Doporučujeme na cestu polštářek pod hlavu a deku pro noční jízdu. Prosíme, kancionály vezměte s sebou. V ceně není zahrnuta hromadná městská doprava (1,2€), pojištění a vstupy (doporučujeme 45€)

VZPOMÍNKA

na zesnulou sestru Angelu Valovou z Kongregace sester Nejsvětějšího Spasitele

Sr. Angela se narodila 28. ledna 1919 v Krnčicích, okres Moravské Budějovice; zemřela 28. listopadu 2012 ve Znojmě v klášteře sester Nejsvětějšího Spasitele.

Sestra Angela měla osm sourozenců, dva zemřeli ještě malí. Zůstali tři děvčata a tři chlapci. Chodila do obecné školy, potom do měšťanky. Jako třináctiletá pocítila povolání k řeholnímu životu. Patnáctiletá vstupuje do kláštera na Jakubově nám. v Bratislavě. Po řeholní formaci a složení slibů v r. 1936, vyučuje náboženství v Bratislavě a v Ivanke při Dunaji. V r. 1937 začala zdravotní školu ve Znojmě a po obsazení Znojma Hitlerem školu dokončila v Bratislavě u řeholních sester sv. Kříže. V roce 1940 byla poslána zpět do Znojma, kde ošetřovala starých a nemocných lidí po domech. Po třech letech byla poslána s dvěma sestrami do Milstelbachu v klášteře Salvatoriánů. V r. 1945 se vrátila do Znojma, kde sestry převzaly ošetřování v nemocnici. V r. 1959 byla vystěhovaná do Letovic a za čtyři roky do Borotína. Od r. 1973 pracovala v DD v Svitávce až do důchodu. Potom se vrátila do Znojma. Od 26 roků vykonávala službu představené.

Sr. Angela byla za svého dlouhého zasvěceného života velkým požehnáním a velkou osobností pro naši kongregaci. Byla rozvážná, nikdy nejednala unáhle. Ochotně odpouštěla. V každém společenství kde žila, se obětovala pro dobro sester a s mateřskou láskou se o ně starala. Právě láska byla jejím prvním pro-

středkem při vedení a záchraně duší. Každý našel u ní pochopení a útěchu, duševní pokoj, upevnil se v dobrém, anebo v rozhodnutí o svém dalším životě.

Byla v hlubokém spojení s Bohem. Často vzpomínala, že to není velká věc, když život odevzdáme Bohu, ale obdivuhodné je Boží milosrdenství a jeho dobrota. Neustále usilovala, aby posílila svoje duchovní děti v obětavé lásce a ve věrnosti a odevzdanosti naší řeholi. Všechny údery, hlavně za totality, snášela se silnou vírou.

Byla vekou ctitelkou Božského Srdce a Panny Marie. Mnohým chudobným skromně a nenápadně pomáhala. Byla velmi šťastná, když viděla horlivost svých spolusester. Hodně se modlila také za zemřelé spolusestry. Do malého diáře si zapisovala jejich jména a každý den si vzpomenula na ty, které v ten den zemřeli. Vzpomínám si, když nám v komunitě hovořila, která kde a kdy zemřela a o každé věděla říct něco pěkného na povzbuzení. Byla přesvědčená, že nejedna z nich je v nebi a přimlouvá se za nás. Svou moudrostí si uchovala charisma milosrdenství naší zakladatelky a byla věrná a úspěšná při vedení úřadu. Měla obdivuhodnou paměť. Zajímalo jí všechno! S milým úsměvem a moudrou radou věděla vyřešit problémy a nedorozumění. Velmi jsem si na ní vážila, že nikdy nikoho nesoudila – to stále nechala na Bohu, který nás nejlepší pozná...

Při posteli měla obraz Božského Srdce: říkala, „Ono nám pomůže snášet každodenní kříž vděčně a s radostí....“

Naučme se tiše trpět ... třeba vždy využít každý kříž a dat mu hodnotu. Buďme šťastné spasitelky, nebo právě v nás si našel Bůh zalíbení.

Poznala všechny rodiny sester, o které se s láskou zajímala a pomáhala, když bylo třeba. Mám živě v paměti její oslavu 75 výročí slibů. V kapli s velkou vděčností děkovala Bohu za mnoho milostí, kterými jí Bůh zahrnul.

Vedle duchovních věcí se zajímala i o dění ve světě, vždy rozlišovala pravé hodnoty od věcí nepodstatných. Svým životem dokázala, že zemská sláva, dobré jméno a zisk daleko zaostávají za duchovní velikostí.

Ve velké úctě měla eucharistii, která byla pro ni tím největším pramenem a posilou v životě.

Před dvěma lety sr. Angele zjistili vážnou chorobu. S velikou láskou objala i tento kříž, který zvláště obětovala za kněze a kongregaci. Poslední tři týdny jako těžce chorá připoutaná na lůžko tiše a ve vnitřním pokoji při plném vědomí prožívala svou oběť lásky ... to ANO, které na začátku svého zasvěceného života jako patnáctiletá tak velkodušně vyslovila jako odpověď na Ježíšovo volání. Posilněna sv. svátostmi a provázená modlitbami sester a příbuzných o 15h se její duše pozdvihla k Bohu, aby v Jeho náruči navždy spočinula. „Otče, ať se ani jedna duše neztratí z těch, které si jí svěřil „.....

S láskou vzpomínají její spolusestry

JUBILEJNÍ ROK

Matky Vojtěchy Hasmandové

Řeholní sestra, dlouholetá představená sester boromejek, Matka Vojtěcha Hasmandová, služebnice Boží, by se 25. března 2014 dožila sta let. A protože 21. ledna 2013 uplyne 25 let od její smrti, rozhodly se sestry boromejky pojmout tato období jako „Jubilejní rok Matky Vojtěchy“.

„Patnáct panelů výstavy zachycuje její život od roku 1914 do roku 1988 a přináší svědectví o tom, jak se z malého venkovského děvčátka stala velmi záhy milosrdná sestra sv. Karla Boromejského, která umírá v pověsti svatosti,“ říká sestra Remigie. "Zcela vydaná ve službě svému společenství, otevřená působení

Ducha svatého a s hlubokým církevním smýšlením vedla společenství k pokoncilní obnově. Byla oporou a posilou lidem, s nimiž se setkávala, spoluvězeňkyním a také mnoha kněžím. Touto výstavou chceme v rámci celocírkevních a slovanských slavností, Roku víry a jubilea příchodu soluňských bratří na Velkou Moravu připomenout i toto jubileum Matky Vojtěchy Hasmandové - služebnice Boží. Výstava si neklade za cíl přesně zdokumentovat všechny významné historické události spojené s osobou Matky Vojtěchy, je poctou výjimečné ženě víry. Jak jsme měly možnost ji poznávat a zakoušet vliv její osobnosti v období, kdy byla naší generální představenou."

Výstava bude zahájena **20. ledna 2013 v Brně** a 22. ledna 2013 v Praze a potrvá až do března 2014. Bude probíhat v našich sedmi diecézích a nakonec se přesune do Říma, do Nepomucena a na Velehrad v Římě. Dne 20. ledna v 10.30

hodin bude v Brně v katedrále sv. Petra a Pavla sloužena mše svatá na poděkování za život a svědectví života Matky Vojtěchy.

Matka Vojtěcha zemřela ve Znojmě – Hradišti, kde je také pochována.

CARITAS IN VERITATE

Láska v pravdě – encyklika Benedikta XVI. o integrálním lidském rozvoji v lásce a v pravdě; dáno v Římě dne 29. června 2009:

Úvod:

1. Láska – caritas – je mimořádná síla, která podněcuje lidi, aby se zasazovali o spravedlnost a pokoj. Je to síla, která má svůj původ v Bohu, věčné Lásce a absolutní Pravdě. Každý nalézá své dobro, když přijme plán, který s ním Bůh má: v tomto plánu nachází svoji pravdu a přilnutím k této pravdě se stává svobodným. Bránit pravdu, pokorně a přesvědčivě ji předkládat, a svým životem ji do svědčovat jsou náročné a nezastupitelné formy lásky.

2. Láska je základní cestou sociální nauky církve. Láska dává skutečný obsah osobnímu vztahu k Bohu a k bližnímu. Láska je základ nejenom vztahů mezi přáteli, členy rodiny a malých skupin, ale i vztahů společenských, ekonomických a politických. Láska je největším darem, který Bůh lidem dal.

3,4: Pravda je světlem, které dává lásce smysl a hodnotu. Toto světlo je zároveň světlem rozumu i víry, a díky tomuto světlu rozum chápe význam lásky jako daru. Jestliže žijeme lásku v pravdě,

docházíme k poznání, že přijmout hodnoty křesťanství je nejen užitečný, ale přímo nezbytný prvek pro vytváření dobré společnosti a pro opravdový rozvoj člověka.

5. Caritas je láska přijatá a darovaná. Jejím pramenem je nevyčerpatelná láska Otce k Synovi v Duchu svatém. Lidé přijímají tuto lásku a jsou ustanoveni k tomu, aby byli nositeli lásky. Na tuto dynamiku přijaté a darované lásky odpovídá sociální nauka církve: tato nauka je službou lásky, ale lásky v pravdě, protože tato pravda je nezbytná pro rozvoj, sociální blahobyt a řešení závažných sociálně-ekonomických problémů, které trápí lidstvo. Bez pravdy, bez důvěry a bez lásky k pravdě neexistuje společenské svědomí ani odpovědnost. Společenské jednání se pak stává hříčkou soukromých zájmů a snahou po uchopení moci.

6. Caritas in veritate je princip, od něhož se odvíjí sociální nauka církve, princip, jímž se řídí morální jednání. Při úsilí o rozvoj společnosti jsou zvláště zapotřebí spravedlnost a společné dobro. Každá společnost si vytváří vlastní systém spravedlnosti. Avšak láska přesahuje spravedlnost: ten, kdo druhé miluje, je k nim především spravedlivý. Spravedli-

nost je s láskou nerozlučně spojena. Na jedné straně láska vyžaduje spravedlnost, tedy uznání a respektování legitimních práv jednotlivců i národů. Na druhé straně láska spravedlnost překonává a dovršuje ji darem a odpuštěním. Lidská obec se nerozvíjí pouze díky vztahům založeným na právech a povinnostech, ale na prvním místě a mnohem víc díky vztahům založeným na nezištnosti a milosrdenství.

7,8. Velmi vážně musíme uvažovat také o společném dobru: milovat někoho znamená chtít jeho dobro a účinně se o ně přičiňovat. Kromě dobra jednotlivce existuje dobro spojené s životem lidí ve společnosti: společné dobro. Chtít společné dobro a přičiňovat se o ně je požadavek spravedlnosti a lásky. Čím více usilujeme o společné dobro odpovídající skutečným potřebám našich bližních, tím účinněji je milujeme. Každé úsilí o společné dobro oživované láskou má větší hodnotu než úsilí čistě světské nebo poli-

tické. Právě prvotní pravda Boží lásky nám umožňuje doufat v rozvoj celého člověka a celého lidstva, v přechod od životních podmínek méně lidských k podmínkám lidštějším.

9. Nebezpečí naší doby spočívá v tom, že vzájemnému propojení mezi lidmi a národy v dnešním globalizovaném světě neodpovídá žádný mravní soulad svědomí a rozumu. To, aby lidé mohli sdílet statky a zdroje, z nichž vychází opravdový rozvoj, nelze zajistit jenom technickým pokrokem, ale i mocnou silou lásky, která přemáhá zlo dobrem. Církev nenabízí žádná technická řešení a nehodlá se nikterak vměšovat do politiky států. Ve všech dobách a za jakýchkoliv okolností má však církev ve prospěch společnosti plnit poslání pravdy odpovídající člověku, jeho důstojnosti i jeho povolání.

Zpracoval Ing. Simek

JSME JEDNIČKA...

V lednu se modlíme za jednotu křesťanů

Před Druhým vatikánským koncilem se to jmenovalo „unionismus“: Římskokatolická církev jako jediná cesta ke spáse a všichni ostatní, žijící v bludu, mají odložit své falešné mylné náboženství a podrobit se papeži. Koncil však nastolil „ekumenismus“: Lidé rozbili zlatonosný kámen pravdy, každý si odnesl jeho kus i se zlatem. Musíme se dát dohromady, aby nikomu nic nechybělo. Co máme my, nemají oni, co mají oni, nemáme my.

Zdálo by se, že je tak vše vyřešeno a to podle příkladu Krista samého. On

dával „pravověrným“ židům za příklad jimi opovrhované lidi: Samařany, Syrofeničanku, pohany. Jenže pyšný pán Středověk se pasoval nad Krista: My jsme jediní praví! A připodobnil se tím farizeům. A hle – 50 let po Koncilu tu máme zase vyznavače unionizmu (viz. Parlamentní listy – Semín – 3. 7. 2011, nebo časopis „Světlo“ 1993 – 2011). Modlíme se za jednotu jsouce sami rozdělení. Zase někdo určuje, kde vane Duch svatý a kde ne. Jenže Ježíš řekl, že vane, kam chce, a my ho chtě-nechtě na-

jdeme i pod jinou střechou než jen pod tou naší.

Abychom nebyli pokrytci, ale žili v pravdě: země, tzv. katolické – Itálie, Francie a Španělsko – propadly komunismu; navíc Itálie, Španělsko a Portugalsko fašismu. Ještě dnes je každý čtvrtý italský katolík členem komunistické strany. Proč se to nestalo v zemích protestantských?

Dne 2. prosince 2011 byl zveřejněn index korupce v Evropské unii. Takřka čisté jsou protestantské země i anglikánská Austrálie. Zato zle jsou na tom země tzv. katolické (raději nejmenuji). Modleme se tedy my katolíci za jednotu ve velké pokoře – a s díky za Koncil.

J. Rybář

IRSKÉ NOVOROČNÍ PŘÁNÍ

Abys zůstal ušetřen každého utrpení – to ti nepřeji. Ani to, aby tvá další cesta byla samá růže, a aby po tvé tváři neskanula žádná slza, abys nezakusil nikdy žádnou bolest, – ne, nic z toho ti do nového roku nepřeji.

Vždyť slzy očišťují srdce, utrpení zúšlechťuje, bolest a úzkost tě uvedou do společenství s Marií a Dítětem a jejich úsměv tě naplní důvěrou a útěchou.

Mé přání tobě zní spíše takto:

Kéž bys byl vděčný a povždy uchovával ve svém srdci drahocennou vzpomínku na dobré věci svého života; abys vždy statečně obstál zkoušce, když tvrdě spočíne kříž na tvých ramenou, když vrchol, k ně-

muž nutno vystoupit se zdá nedosažitelný a světlo naděje mizí ve tmách; aby Boží dary v tomto rostly a celý rok ti pomáhaly vnášet radost a sílu v duše těch, s nimiž tě spojuje láska.

Abys vždy měl přítele, jenž je opravdový a je hoden tvého přátelství, jenž ti dodá důvěry, když ti síly slábnou a nedostává se ti světla; abys vytrval vždy v bouřích a dosáhl tak výšin; aby v radosti i bolesti provázel tě stále láskyplný úsměv vtěleného Slova a aby tě s Pánem pojila vždy vroucí láska - jak On si to s touhou přeje – kvůli tobě.

PF 2013

PRAVÝ CÍL ČLOVĚKA

Kosmonaut James Irwin vzpomíná na jednoho svého kolegu, který se po dosažení Měsíce nervově zhroutil. Nebyl už schopen vidět ve svém životě nějaký smysl. Měsíc pro něj představoval nejzazší cíl, nebylo už nic, co by se mu vyrovnalo.

To, co člověka skutečně uspokojuje a naplňuje, je poznání Boží lásky a život

v jeho přátelské blízkosti, v němž nás On vede.

Mnohem důležitější než to, že člověk vstoupil na Měsíc, je to, že Bůh vstoupil na Zemi.

kosmonaut James Irwin
(Z knihy J. Mikuláška: *Stříbrné vteřiny*)

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v 7 h u **Mnišek domini- kánek je mše svatá** s možností účasti věřících. Vstup klásterem Dolní Česká 1 do 6.55 h. V kostele u sv. Kříže ranní mše sv. v 6.45 h nebudou.
- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.
- Každou neděli po mši sv. v Přímětici- ch je na faře otevřena **knihovna**.
- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **ado- race**.
- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů se koná **setkání ak- tivních členů Mariiny legie**.
- Každé pondělí před večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba rů- žence za mír**.
- Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.
- Každé pondělí v 18 h v Únanově **dět- ská mše**.
- Každé úterý v 19 h na faře u sv. Kříže **zkouška chrámového sboru**.
- Každé druhé úterý v měsíci od 14 h do 17.30 h v kostele sv. Kříže **adorace za nenarozené děti**.
- Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.
- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.
- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.
- Každý čtvrtek v 18 h (v zimním obdo- bí v 17 h) v Kuchařovicích **dětská mše**.
- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.

- Každý pátek v 17 h je v Přímětici- ch **dětská mše**.
- Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a kate- chezí**; po mši sv. volné povídání ve spo- lečenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.
- Každou sobotu v 9 h v **pensionu na Vančurově ul.** ve společenské místnosti mše sv.
- Každou sobotu v 14.30 h v **Nové ne- mocnici** mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příle- žitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 515 227 723; 736 523 600.

PŘIPRAVUJE SE

- 3. 1. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před 1. pátkem.
- 4. 1. **První pátek** - od 15 hod v kostele sv. Jana Kř. u kapucínů výstav Nejsv. Svátosti a sv. zpověď.
- 4. 1. v 17.30 h bude v hnanickém kos- tele sv. Wolfganga **vánoční koncert** Znojemského komorního orchestru.
- 5. 1. První sobota – v 17 hod v Hl. Mašůvkách **měsíční pouť**, autobus ze Znojma v 16 hod, mši sv. má novokněz Josef Novotný.
- 6. 1. **Slavnost Zjevení Páně**; mše sv. jako v neděli, při každé mši sv. svěcení vody, křídý, kadidla a náboženských předmětů, které je možné si přinést.
- 7. 1. proběhne v Přímětici- ch **Tříkrá- lová sbírka**.
- 8. 1. v 16:30 h v Přímětici- ch koncert – **zapěje Illegal chorus z Brna Rybovu Českou mši vánoční**.

- 13. 1. **Křtu Páně** mše sv. jako v neděli. Končí vánoční doba.
- 13. 1. v 15 hod **měsíční modlitba** v Popické kapli, pěší odchází z Kraví hory ve 14 h.
- 20. 1. v 16 h u sv. Jana Kř. v kapucínském kostele - **ekumenická bohoslužba**
- 22. 1. v 19 h v kostele sv. Václava v Louce **koncert „Jazzová mše“**.
- 27. 1. v 19.45 h v Příměticích v restauraci U Polehňů **farní ples**. Hraje Černej kašel. Předprodej vstupenek na tel. číslo: 732862665
- 31. 1. ve 20 hod u sv. Mikuláše hodi- nová **adorace** před 1. pátkem
- 1. 2. **První pátek** – od 15 h adorace v kostele sv. Jana Kř. u kapucínů a sv. zpověď
- 2. 2. **Uvedení Páně do chrámu – Hromnice** – u sv. Jana Kř. mše sv. v 8 h; svěcení svící; U sv. Kříže při večerní mši sv. svěcení svící – hromniček.
- 2. 2. První sobota – v 17 hod v Hl. Mašůvkách **měsíční pout'**, svatoblažej- ské požehnání. Autobus ze Znojma v 16 hod
- 3. 2. sv. Blažeje – mše sv. jako v neděli; **svatoblažejské požehnání**.

Dopis čtenářům zpravodaje.

V minulém čísle naše zpravodaje jste si mohli přečíst zprávu o setkání redaktorů farních časopisů s o. biskupem Vojtěchem, které se uskutečnilo 3. listopadu 2012. Tohoto setkání se zúčastnili pouze 2 (slovy dva) důchodci.

Setkání redaktorů mne vyprovokovalo k tomu, abych svolal schůzku zájemců o spolupráci při tvorbě našeho zpravodaje. Schůzka byla svolána na 22. 11. 2012 na faru u sv. Kříže, jednak oznámením v ohláškách a jednak vyvěšením plakátů. Schůzka skončila překvapením – nepřišel nikdo!!!

Je pravda, že tento politováníhodný stav – jeden redaktor – vznikl časem,

kdy jednotliví spolupracovníci odpadli, a aby zpravodaj neztratil svou periodicitu, zpracovával jsem jej sám. Náhradu na své místo či spolupracovníka jsem nenašel. Vzhledem k tomu, že čas nestojí a roky přibývají, je právě příhodná doba se po náhradě poohlédnout.

Prosím proto o radu, jak dále postupovat, aby zpravodaj mohl vycházet dál. Pokud by chtěl někdo poradit, spolupracovat nebo přijít s jakýmkoliv podnětem, adresa je v tiráži tohoto zpravodaje. V případě nulového ohlasu hrozí bohužel zánik tohoto periodika.

Za jakoukoliv spolupráci děkuje Kania.

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontaktní adresa redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce.

Vychází 10× ročně. Uzávěrka je vždy 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.

Tisk Tiskárna Wega, Znojmo
